

אִפְּסִי הִבְלָא – העלאת ההבל, שהגפת עולה הבלו ומרתיה את
הקדירה שבקופה, רק גפת דְּוִיתִים שהבלו רב מִפְּסִי הִבְלָא ואסור
להניח עליו את הקדרה, אבל גפת דְּשׁוּמְשָׁמִין לא מִפְּסִי הִבְלָא
ומותר להניח עליו.

הגמרא מביאה מעשה בענין הנחה בשבת על גבי דבר חם: רִבָּה וְרָבִי
זִירָא אִיקְלְעוּ לָבִי – הזדמנו לביתו של ריש גלית, חֲזִינָה לְהֵיחֹא
עֲבָדָא דְּאַנְחָא בְּזִינָא דְּמִינָא אִפּוֹמָא דְּקוֹמְקוּמָא – ראו את אחד מעבדיו
שהניח כד מים צוננים על פי מים של מים חמים, נִזְהִיָּה – גער בו
רִבָּה על מעשיו.

הקשה עליו רבי זירא: אֲמַר לִיה רַבִּי זִירָא לרבה, מַאי שָׁנָא – מדוע
שונה דין זה מִמִּיחָם שמוותר להניחו עַל גְּבִי מִיחָם כפי ששינו
בברייתא (להלן כא).

ענה לו רבה: אֲמַר לִיה רבה, הָתָם – במיחם על גבי מיחם, גם בעליון
יש מים חמים, והמיחם התחתון אינו אלא אִזְקוּמִי קָא מוֹקִים – שומר
שלא יפוג חומו של העליון, אבל הָתָם – בכזא, המים צוננים,
והמיחם התחתון אִזְקוּמִי קָא מוֹלִיד – מוליד חום בעליון, ויש לחשוש
שיוחמו ויעבור על איסור מבשל, לפיכך אסור להניחו על גביו.

הגמרא מביאה את המשך המעשה, הנוגע לאיסור סחיטה בשבת:
הָדַר חֲזִינָה – שוב ראה רבה דְּפָרַם העבד דְּסִתוּדָר – סודר של ראש
אִפּוֹמִיָּה דְּבִנְיָא – על פי קנקן וְאַנְחָא נִמְלָא עִילּוּיָה – והניח עליו את
הכלי ששואבים בו מן הקנקן, וְנִזְהִיָּה רִבָּה. אֲמַר לִיה רַבִּי זִירָא
לרבה, אֲמַאי גערת בו. אֲמַר לִיה רבה, הִשְׁתָּא חֲזִינָה – מיד תראה.
לְפִנָּה – כעבור זמן חֲזִינָה רבי זירא את העבד דְּקָא מַעְצָר לִיה –
שדא סחט את הסודר מן המים שנפלו עליו מן הנטלא, והבין שלכן
גער בו רבה בתחילה כדי שלא יבוא לידי סחיטה.

הקשה עליו רבי זירא: אֲמַר לִיה רבי זירא לרבה, מַאי שָׁנָא מִפְּרִזְנָא
– בגד העשוי לפרוס על יגית, שהתירו לפרסו בשבת ולא חששו
שמא יפול לתוכו ויסחט.

ענה לו רבה: אֲמַר לִיה רבה, הָתָם לא קָפִיד עִילּוּיָה – אינו מקפיד
אם ישירה במים, שהרי הוא עשוי להיות מונח על הקנקן, ולא יבוא
לסחטו, הָתָם – בסודר, שאינו עשוי לכך, קָפִיד עִילּוּיָה ויבוא לסחט
את המים שנבלעו בו, לפיכך אסור לפרסו.

שינוי במשנה: וְלֹא בְּהִבְנָה.

הגמרא תרין בסוגיא זו בדינים של מוכין שטמן בהם את הקדירה
מבעוד יום, אם יצאו מתורת מוקצה או לא:

בְּעֵא מַיְנִיה רַב אֲמַר בִּי מִתְנֵה מַאֲבִי, מוֹכִין שְׁטָמִין בְּהֵן באופן
עראי, מהו לְמַלְטָלָן בְּשִׁבְתָּ. האם נאמר שכוין שהם עומדים
למלאכה (לעשות מהם לְבָד) מוקצים הם ואסורים בטלטול, או שמא
נאמר שכאשר טמן בהם נחשב שיחד אותם לכך ותורת כלי עליהם
ומותרים בטלטול.

משיב לו אביי: אֲמַר לִיה אביי, וְכִי מַפְנִי שְׁאִין לוֹ לאדם זה קוּפָּה
שֶׁל תְּבָן להטמין בה נאמר שְׁעוּמָר וּמִפְּקִיר לְכָךְ קוּפָּה שֶׁל מוֹכִין
שדמיה יקרים, אלא בודאי אינו מייחד אותם לכך ואסורים בטלטול.
הגמרא מנסה להביא ראיה לדברי אביי: לִימָא מִסְיַע לִיה – האם
נאמר שיש סיוע לדברי אביי מן הברייתא, ששינוי בברייתא, מוֹמְנִין

בְּגִידֵי צֶמֶר – צמר כמות שנגזז, וּבְצִיפֵי צֶמֶר – צמר מנופץ ושטוח
כעין מחצלת, וּבְלִשׁוֹנוֹת שֶׁל אֶרְגָּמָן – צמר צבוע בארגמן וסרוק כעין
לשונוֹת ארוכים, וּבְמִזְכִּין יבשים, שכל אלו אינם מוסיפים הבל, וְאִין
מְטַלְטְלִין אוֹתָן, הרי שאף על פי שטמן בהן אינו מייחד אותם לכך
ואין מטלטלים אותן, וכאביי.

דוחה הגמרא: אִי מְשׁוּם הָא לא אִירָא – אם זו הראיה, אינה
מוכרחת וניתן לדחותה. מפני שאפשר לפרש שבסיפא הָכִי קָאֲמַר,
אִם לא טָמַן בְּהֵן אִין מְטַלְטְלִין אוֹתָן לפי שהם מוקצים למלאכתם.
אך אם טמן בהם, נחשב כאילו יחד אותם לכך ומטלטלים אותם. ושני
דינים נפרדים התחדשו בברייתא, הדין הראשון שדברים אלו אינם
מוקצים הבל וטומנים בהם, ודין נוסף שמוכין שלא טמן בהם הרי הם
מוקצים ואסורים בטלטול.

מקשה הגמרא: אִי הָכִי שבסיפא מדובר כשלא טמן בהם, מַאי
לְמִימָרָא – מה בא הדבר ללמד, הרי בודאי מוקצים הם.
משיבה הגמרא: מַהוּ דְּתִימָא חֲזִי לְמוֹנָא עִלּוּיָה – שמא תהא סבור
לומר שהמוכין ראויים לשיבה ולפיכך אינם מוקצים כלל, קָא
מְשַׁמְעֵ לָן בסיפא שאינם עשויים לכך והרי הם מוקצים.

אגב שעסקנו בדין של מוכין שטמן בהם, דנה הגמרא אם מותר
להחזיר מוכין לתוך הכר בשבת:

רַב חֲסִדָּא שְׂרָא לְאַהֲדוּרִי אוֹדָרָא לָבִי סְדִיָּא בְּשִׁבְתָּא – התייר
להחזיר בשבת לתוך הכר את המוכין שנפלו ממנו.

הקשה עליו רב חנן בר חסדא: אִיתִיבִיה רַב חֲנַן בַּר חֲסִדָּא לְרַב
חֲסִדָּא, שינוי בברייתא, מְחִירִין בֵּית הַצֹּאֵר בְּשִׁבְתָּ – מותר להתייר
בשבת את הקשר שקושרים הכובסים בצוואר הבגד, אֲכַל בגד חדש
שלא נפתח בו עדיין פתח לצוואר לא פוֹתְחִין אותו בתחילה בשבת,
מפני שפתיחתו היא גמר מלאכת הבגד ואסור משום מלאכת מכה
בפטיש. וְאִין נִזְתַּנִּין אֶת הַמוֹכִין לא לְתוֹךְ הַכֵּר ולא לְתוֹךְ הַכֶּסֶת
בְּיוֹם טוֹב, וְאִין צָרִיד לִזְמַר בְּשִׁבְתָּ. הרי שאסור להחזיר את המוכין
לתוך הכר בשבת.

משיבה הגמרא: לא קָשְׁיָא, הָא בְּחִדְתִּי – בברייתא מדובר בכר וכסת
חדשים שמעולם לא היו בהם מוכין, והכנסת מוכין בהם היא גמר
מלאכתם האסורה משום מלאכת מכה בפטיש, וְהָא – רב חסדא
שהתיר להחזיר דיבר בְּעִתְיָהּ – בכר וכסת ישנים שכבר היו בהם
מוכין ונפלו ובא להחזירם, שכוין שכבר נעשו כלי אין כאן מלאכה.

הגמרא מוכיחה מהברייתא שאכן יש לחלק בין כר וכסת חדשים
לישנים: תִּנְיָא נָמִי הָכִי – שינוי כן בברייתא כדעת רב חסדא, אִין
נִזְתַּנִּין תְּחִילָה אֶת הַמוֹכִין לא לְתוֹךְ הַכֵּר ולא לְתוֹךְ הַכֶּסֶת בְּיוֹם
טוֹב, וְאִין צָרִיד לִזְמַר בְּשִׁבְתָּ. אבל אם נִשְׂרוּ מתוכו, מְחִירִין אוֹתָן
בְּשִׁבְתָּ וְאִין צָרִיד לִזְמַר בְּיוֹם טוֹב.

הגמרא תעסוק בעצם הדין ששינוי בברייתא לעיל שאסור לפתוח
בית הצוואר בשבת:

אֲמַר רַב יְהוֹדָה אֲמַר רַב, הַפּוֹתֵחַ בֵּית הַצֹּאֵר בְּשִׁבְתָּ – העושה
פתח בבגד חדש להכנסת הצוואר, חֲזִיב הָפָתָא משום מלאכת מכה
בפטיש, שבכך נגמרת מלאכת עשיית הבגד.

מקשה רב כהנא על רבי: מִתְקַף לָהּ רַב בְּהֵנָּא,

1 **מַה בֵּין זֶה לְמִגּוּפַת חֲבִית** – מַה הַחִלּוּק בֵּין פְּתִיחַת בֵּית הַצּוּאָר לְבֵין
2 הַתּוֹת מִגּוּפַת הַחֲבִית וְ–מִכְסֵה הַדּוּבֹק לְחִבְיָתָהּ, שְׂשִׁנּוּ בְּבִרְיָתָא (לַחֲלָק)
3 קָמוּ. שְׁמוּתָר לְהַתִּיחָה בְּסִיף מֵעַל גְּבִי הַחֲבִית בִּשְׁבֹּת, וְאֵין בְּכָךְ מִשּׁוּם
4 עֲשִׂית כְּלִי, וּמִדּוּעַ בְּפִתִּיחַת בֵּית הַצּוּאָר יֵשׁ מִשּׁוּם עֲשִׂית כְּלִי.
5 מִשִּׁיב רַבָּא לֵרַב כְּהֵנָא: **אָמַר לֵיהּ רַבָּא** לֵרַב כְּהֵנָא, זֶה חִיבּוּר – מִקּוֹם
6 בֵּית הַצּוּאָר כּוּלּוּ מִחוּבֵר, וְהַפְתּוּחוֹ מִתְקַנּוּ וּמִכְשִׁירוֹ לְשִׁימוּשׁ, וְיֵשׁ בְּכָךְ
7 עֲשִׂית כְּלִי, וְאִלּוּם זֶה אֵינּוּ חִיבּוּר – מִגּוּפַת הַחֲבִית אֵינָה חֲלָק
8 מִהַחֲבִית, אֲלֹא דְּבֹקָה בַּהּ וְעוֹמֶדֶת לִינְטֵל מִמֶּנָּה, וְאֵין בְּנִטְלָתָהּ מִשּׁוּם
9 עֲשִׂית כְּלִי.
10 אֲגַב הַגִּיזָה בְּעֵנִין חִיבּוּר דְּבָרִים שׁוֹנִים לְהַחֲשִׁיבֵם כְּגוֹף אֶחָד לְגַבֵּי
11 אִיסוּר שְׁבֹת, דְּנָה הִגְמָרָא בְּעֵנִין חִיבּוּר לְגַבֵּי טוּמְאָה, וּמִבִּיּאָה אֶת דְּבָרֵי
12 רַבִּי יִרְמְיָה שֶׁהִקְשָׁה סְתִירָה בֵּין הַמִּשְׁנִיּוֹת אִם חִיבּוּר בֵּין כְּלִים נִחְשָׁב
13 חִיבּוּר לְטוּמְאָה גַּם שְׁלֹא בִשְׁעַת מִלֻּאכָה: **רַבִּי לֵיהּ** – הִקְשָׁה לוֹ **רַבִּי**
14 **יִרְמְיָה לְרַבִּי יוֹרָא**, תִּנָּן בְּמִשְׁנָה (פֶּרֶא פִּיבַּ מִיט) וּבְבִרְיָתָא, שְׁלָל שְׁלֵ
15 **בּוֹבְסִין** – בְּגִדִים שֶׁהִכּוּסִים תּוֹפְרִים יָחַד זֶה עִם זֶה קִטְנִים עִם גְּדוּלִּים,
16 כִּדִּי שְׁלֹא יֵאבְדוּ, וְשְׁלֻשְׁלֵת שְׁלֵ מִפְּתִיחַת – שֶׁרֶשֶׁת שֶׁמִּפְתַּחַת
17 תְּלוּיִים בָּהּ, וְהַכְּנֵה שְׁהוּא תְּפִיז בְּכָלֵאִים – שְׁתֵּי חֲתִיכוֹת שֶׁל בְּגָד
18 צִמְר הַתְּפִירוֹת בְּחוּט פֶּשֶׁתָן, אָף עַל פִּי שְׁחִיבוּרִים אֵלּוּ אֵינֶם חִיבּוּר
19 קְבוּעִ, בְּכָל זֹאת נִחְשָׁבִים חִיבּוּר לְעֵנִין טוּמְאָה, וְאִם נִטְמָא אֶחָד
20 נִטְמָאוּ כָּל הַמַּחוּבְּרִים אֵלָיו, עַד שֶׁיִּתְחַלֵּל לְהַתִּיר אֶת הַקֶּשֶׁר הַמֵּאֻנָּה
21 אוֹתָם, שֶׁבְּכָר גִּילָה דַּעְתּוֹ עַל יַד מַעֲשֵׂה שְׂאִינוֹ רּוֹצֵה בְּחִיבּוּר. **אֲלֵמָא**
22 – מִדְּבָרֵי הַבְּרִיּוֹת 'עַד שֶׁיִּתְחַלֵּל לְהַתִּיר' מוֹכַח, שְׁחִיבוּר שְׁלֹא בִּשְׁעַת
23 **מִלֻּאכָה נָמִי** – גַּם נִחְשָׁב לְחִיבּוּר, וּבְגוֹן שֶׁלֵּ שֶׁל כּוּבְסִים שְׂאִינוֹ קָשׁוּר
24 אֲלֹא לְצוּרֵךְ הַכִּיבוּס, אָף עַל פִּי כֵן נִחְשָׁב חִיבּוּר גַּם לְאַחֵר מִכֵּן.
25 מִמְּשִׁיךְ רַבִּי יִרְמְיָה לְהַקְשׁוֹת: וְרַבִּינָהּ מִמִּשְׁנָה אַחֶרֶת (כְּלִים פ"ב מ"א),
26 **מִקָּל שְׁעִשָּׂה** אוֹתוֹ יָד אַחִיזָה לְקוֹדְרוֹם, וְלֹא חִיבּוּר בְּקִבְעוֹת, הֲרִי זֶה
27 חִיבּוּר לְטוּמְאָה בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה, וְאִם נִטְמָא הַקְּרָדוֹם אוֹ הַבֵּית יָד
28 בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה, הִכָּל טִמָּא. מִדִּיִּק רַבִּי יִרְמְיָה, בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה אֵין,
29 אֲבֵל שְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה לֹא נִחְשָׁב חִיבּוּר, וְקִשָּׁה מִהַמְּבֹאֵר בְּמִשְׁנָה
30 וּבְבִרְיָתָא לְעִיל שֶׁגַם שְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה הֲרִי הוּא חִיבּוּר.
31 מִשִּׁיב רִי יוֹרָא: **אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹרָא** לְרַבִּי יִרְמְיָה, הֵתֵם – שֶׁם בְּמִשְׁנָה
32 לְגַבֵּי יָד שֶׁל קְרָדוֹם, שְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה אֲדָם עֲשִׂי לְזוֹרְקוֹ לְבֵין
33 הָעֲצִים – בִּשְׁעָה שְׂאִינוֹ מִבְּקַע בְּקָרְדוֹם וּרּוֹצֵה לְהַצְנִיעוֹ, הוּא עֲשִׂי
34 לְפָרֵךְ מִמֶּנּוּ אֶת הַמִּקָּל וְלְזוֹרְקוֹ לְעִרְמִית הָעֲצִים, שֶׁהִי לֹא עֲשָׂאוּ יָד
35 לְקָרְדוֹם אֲלֹא לִזְמַן מוּעָט, לְפִיכָךְ אָף שְׁלֹא זֹרְקוֹ עֲדִין, אֵינוֹ חִיבּוּר.
36 אֲבֵל הָבָא – בְּשִׁלָּל שֶׁל כּוּבְסִים, שְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה נָמִי נִיחָא לֵיהּ
37 – אָף שְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה נִחוּ לוֹ בְּכָךְ שֶׁהִבְגִּיד מִחוּבְרִים, דָּאִי
38 **מִיִּנְפּוֹ הָרָר מְתוֹרֵר לָהּ** – כִּדִּי שְׁאֵם יִתְלַכְּלוּ יַחֲזוֹר וַיִּכְבְּסֵם יָחַד,
39 לְפִיכָךְ הֵם תְּמִיד נִחְשָׁבִים חִיבּוּר.
40 הִגְמָרָא מִמְּשִׁיכָה לְדוֹן בְּעֵנִין חִיבּוּר כְּלִים שׁוֹנִים לְגַבֵּי טוּמְאָה, וּמִבִּיּאָה
41 שְׁמוּעָה שְׁנֵאמְרָה בְּנוּשָׁא זֶה: **כְּסוּרָא מִתְּנִי לָהּ לְהָא שְׁמַעְתָּא מִשְׁמִיָּה**
42 **דְּרַב חֲסָדָא** – בְּסוּרָא שֶׁנּוּ אֶת הַשְׁמוּעָה הַבֵּאָה מִשְׁמוּ שֶׁל רַב חֲסָדָא,
43 וְאִילוּ **כְּסוּמְבִרְיָתָא מִתְּנִי מִשְׁמִיָּה** – שֶׁנּוּ אוֹתָהּ מִשְׁמוּ **דְּרַב כְּהֵנָא**,
44 **וְאָמַר לָהּ מִשְׁמִיָּה דְּרַבָּא** – וְיֵשׁ שְׂאִמְרוֹ אוֹתָהּ בְּפּוּמְבִדְיָא מִשְׁמוּ
45 שֶׁל רַבָּא.
46 וְזוֹ הִיא הַשְׁמוּעָה: **מֵאֵן תֵּנָּה הָא מִלְּתָא דְּאָמֹר רַבְּנָן** – מִיָּהוּ הַתֵּנָּה
47 שְׁנֵה דִין זֶה שְׂאִמְרוֹ חֲכָמִים, שְׁכָל דְּבַר הַמְּחֻבָּר לוֹ – לְדַבֵּר אַחֵר,
48 כְּגוֹן שֶׁלֵּ שֶׁל כּוּבְסִים שְׂאִמְרוֹ לְעִיל שֶׁהוּא חִיבּוּר, הֲרִי הוּא כְּמוֹהוּ,
49 וְאִם נִטְמָא אֶחָד נִטְמָא הַשְּׁנִי.
50 עֵנָה עַל כֵּךְ רַב יְהוּדָה: **אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב**, שִׁטַּת **רַבִּי מֵאִיר**
51 **הָיָא**. דִּתְנֵן בְּמִשְׁנָה (כְּלִים פ"ה מ"א), **בֵּית הַתֵּף** – כְּלִי שְׁמִנְיָחִים בּוֹ אֶת פֶּךְ
52 הַשְּׁמֵן, וְכִית הַתֵּבֵלִין – וְכִלִּי שְׁמִנְיָחִים בּוֹ תַּבְלִינִים, וְכִית הַנֶּר – וְכִלִּי
53 שְׁמִנְיָחִים בּוֹ אֶת הַנֶּר, שְׁכַפְכִּירָה – הַמְּחוּבְּרִים לְכִידָה הַמִּטְלָלֶת
54 הַעֲשׂוּיָה מִחֶרֶס, מִטְּמָאִין זֶה מִזֶּה בְּטוּמְאָתָא מְנָע, כְּלוּמַר שְׁאֵם נִטְמָא

55 הַכִּידָה מִשְׁרָץ שֶׁנֶּגַע בָּהּ מִבְּפִנִּים, טִמָּאִים גַּם הַכְּלִים הַמְּחוּבְּרִים עִמָּה,
56 וְכֵן לְהִפְךָ. וְאִלּוּם אֵין מִטְּמָאִין זֶה מִזֶּה בְּאִיִּר – בְּטוּמְאָתָא אוּרִי, שְׂאֵם
57 נִטְמָא הַכִּידָה בְּטוּמְאָה שֶׁהִתְחָה בְּאוּרִי, אָף עַל פִּי שֶׁהִיא נִטְמָא כְּדִין
58 כְּלִי חֶרֶס שְׁנִטְמָאִים בְּטוּמְאָה הַנִּכְנֶסֶת לְתוֹךְ אוּרִי, לֹא נִטְמָאִים
59 הַכְּלִים הַמְּחוּבְּרִים עִמָּה, שְׂאִינֶם נִחְשָׁבִים חִיבּוּר אֲלֹא לְעֵנִין טוּמְאָתָא
60 מִגַּע בְּלִבָּד, דְּכָרִי **רַבִּי מֵאִיר**. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְטַהֵר אֶת הַכְּלִים בְּכָל
61 אוֹפֵן, לְפִי שְׁכָל כְּלִי בְּפִנִּי עֲצֻמוֹ הוּא. הֲרִי שְׁלִרְבִּי מֵאִיר מוֹעִיל חִיבּוּר
62 בֵּין כְּלִים לְעֵנִין טוּמְאָה, וְאִילוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן חוֹלֵק וְסוֹבֵר שְׁחִיבוּר בֵּין
63 כְּלִים אֵינוֹ מוֹעִיל לְעֵנִין טוּמְאָה. וְאִם כֵּן הָדִין הַמְּבֹאֵר בְּמִשְׁנָה שְׁשִׁלָּ
64 שֶׁל כּוּבְסִים נִחְשָׁב חִיבּוּר לְעֵנִין טוּמְאָה הוּא כְּשִׁטַּת רַבִּי מֵאִיר.
65 הִגְמָרָא דְּנָה בְּטַעְמוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר הַמְּחַלֵּק בֵּין טוּמְאָתָא מִגַּע לְטוּמְאָתָא
66 אוּרִי. שׁוֹאֲלָת הִגְמָרָא: **בְּשִׁלָּמָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן** שְׁמַטְהָר אֶת הַכְּלִים
67 בְּכָל אוֹפֵן, מוֹבֵן, דְּקִפְכָּר לֹא כְּכִידָה דְּמוֹ – שֶׁהַכְּלִים הַמְּחוּבְּרִים
68 לְכִידָה אֵינֶם נִחְשָׁבִים כְּחֵלֶק מִמֶּנָּה לְעֵנִין טוּמְאָה. **אֲלֵא לְרַבִּי מֵאִיר**
69 שְׂאִמְרוֹ מִטְּמָאִים בְּמִגַּע וְלֹא בְּאוּרִי, קִשָּׁה, דָּאִי כְּכִידָה דְּמוֹ – אִם
70 הַכְּלִים נִחְשָׁבִים כְּחֵלֶק מִהַכִּידָה, אֲפִילוּ בְּאִוִּיר נָמִי לִיטְמָו – אֲפִילוּ
71 כְּשִׁנְטְמָא הַכִּידָה מֵאוּרִיהָ בְּלֹא נִגְיעָה, יִטְמָאוּ אֵלּוּ מִחֲמַתָּה. וְאִי לֹא
72 **כְּכִידָה דְּמוֹ** – וְאִם הַכְּלִים אֵינֶם נִחְשָׁבִים כְּחֵלֶק מִמֶּנָּה, אֲפִילוּ בְּמִנְעֵ
73 **נָמִי לֹא לִיטְמָו** – אֲפִילוּ אִם נִטְמָא הַכִּידָה בְּמִגַּע לֹא יִטְמָאוּ אוֹתָם
74 כְּלִים.
75 מִיִּשְׁבֹּת הִגְמָרָא: **לְעוֹלָם לֹא כְּכִידָה דְּמוֹ** – בְּאִמַּת מִדִּין תּוֹרָה אֵינֶם
76 נִחְשָׁבִים כְּחֵלֶק מִן הַכִּידָה, וְרַבְּנָן הוּא דְּנָזְרוּ בָּהּ – וְחֲכָמִים הֵם אֵלּוּ
77 שְׁגוּרוֹ שִׁיחֲשָׁבוּ כְּחֵלֶק מִהַכִּידָה מִחֲמַת הַחִיבּוּר אֲלִיהָ לְעֵנִין טוּמְאָתָא
78 מִגַּע.
79 שׁוֹאֲלָת הִגְמָרָא: **אִי נָזְרוּ בָּהּ** – אִם חֲכָמִים גְּזָרוּ בָּהֶם שִׁיחִי חִיבּוּר,
80 **אֲפִילוּ בְּאִוִּיר נָמִי לִיטְמָו** – אֲפִילוּ אִם נִטְמָא הַכִּידָה בְּאוּרִי יִטְמָאוּ
81 הַכְּלִים מִחֲמַתָּה.
82 מִשִּׁיבָה הִגְמָרָא: **עָבְדוּ בָּהּ רַבְּנָן הִיבְרָא** – חֲכָמִים עָשׂוּ בָּהֶם הֵיכֵר
83 בְּכָךְ שְׂאִמְרוּ שְׂאִינֶם חִיבּוּר לְהִיטְמָא בְּאוּרִי, כִּדִּי שִׁידְעוּ הִכָּל שְׁטוּמָא
84 זֶה מִדְּרַבְּנָן הִיא כִּי הֵיכֵר דְּלֹא אֲתִי לְמַשְׁרָף עָלֶיהָ תְּרוּמָה וְקָדִישִׁים –
85 כִּדִּי שְׂאֵם יִגְעוּ בְּתִרּוּמָה אוֹ בְּקִדְשִׁים לֹא יִשְׁרֹפּוּם כְּדִין שְׁשׁוּרְפִים
86 תְּרוּמָה וְקִדְשִׁים שְׁנִטְמָאוּ מִן הַתּוֹרָה.
87 הִגְמָרָא מִמְּשִׁיכָה לְעִסּוֹק בְּדִין חִיבּוּר לְטוּמְאָה, וּמִבִּיּאָה בְּרִיּוֹתָא בְּעֵנִין
88 סוּג חִיבּוּר נּוֹסֵף לְעֵנִין טוּמְאָה: **תִּנָּן רַבְּנָן, מִסְּפִיחָתָא שְׁל פְּרָקִים** –
89 מִסְּפִרִּים שֶׁסִּכְּבִינוּ עֲשׂוּיִים לְהַתְּפָרֵךְ זֶה מִזֶּה, וְאִזְמֵל וְ–כַּעֲיֵן סִכֵּין בְּרוֹל
90 חֵד וְרַחֲבֵן שְׁל רְהִיטְנִי – מִקְצוֹעַ וְ–כְּלִי הַמִּוֹעֵד לְהַחֲלֵקֶת תְּרִיסִים
91 הָעֲשׂוּיִים מִעֵץ, וְהַאֲזִמֵּל נִתּוֹן בְּתוֹךְ חֲתִיכַת עֵץ שֶׁהוּא כַּעֲיֵן בֵּית יָד,
92 וּבִסּוּיִם הַמִּלֻּאכָה הִיוּ רִגְלִים לְהוֹצִיאוֹ, כְּשֶׁהֵם מְחוּבְּרִים הֲרִי הֵם
93 חִיבּוּר לְטוּמְאָה, שְׂאֵם נִטְמָא חֲלָק אֶחָד טִמָּא גַּם הַשְּׁנִי, וְאֵין חִיבּוּר
94 לְהוֹצָא, שְׂאֵם נִטְמָאוּ שְׁנֵיהֶם טוּמְאָתָא מֵת וְהוּזָה עַל אֶחָד מֵהֶם מִי
95 חֲטָאֵת לְטַהֲרוֹ, לֹא נִטְהַר הַשְּׁנִי עִמּוֹ אֲלֹא צָרִיךְ לְהוֹזֹת גַּם עָלָיו.
96 מִקְשָׁה הִגְמָרָא: **מָה נִפְשָׁךְ** – מָה שְׁתֵּאֲמַר קִשָּׁה הוּא, אִי חֲלָקִי
97 הַמְּסֻפֶּרֶת וְהַאֲזִמֵּל חִיבּוּר הוּא, אִם כֵּן אֲפִילוּ לְהוֹצָא נָמִי יִחְשָׁבוּ
98 חִיבּוּר וְדִי יִהְיֶה בְּהוֹצָא עַל אֶחָד מֵהֶם, וְאִי לֹא חִיבּוּר הוּא – וְאִם
99 תֵּאֲמַר שְׂאִינוֹ נִחְשָׁב לְחִיבּוּר, אֲזִי אֲפִילוּ לְטוּמְאָה נָמִי לֹא יִחְשָׁב
100 לְחִיבּוּר, וְמָה הִטְעַם לְחַלֵּק בֵּין טוּמְאָה לְהוֹצָא.
101 מִתְּרַצָּה הִגְמָרָא: **אָמַר רַבָּא**, דְּכִר תּוֹרָה, בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה הֲרִי הֵם
102 חִיבּוּר בֵּין לְטוּמְאָה וּבֵין לְהוֹצָא, שְׂאֵם נִטְמָא אֶחָד מֵהֶם נִטְמָא הַשְּׁנִי,
103 וְאִם הוּזָה עַל אֶחָד מֵהֶם נִטְהָרוּ שְׁנֵיהֶם, כִּיּוֹן שְׁנֵיהֶם מִשְׁמִשִּׁים
104 תִּשְׁמִישׁ אֶחָד וְצִרִּיכִים זֶה לְזֶה בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה, וְשְׁלֹא בִּשְׁעַת מִלֻּאכָה
105 אָף עַל פִּי שֶׁהֵם מְחוּבְּרִים, אֵינוֹ חִיבּוּר לֹא לְטוּמְאָה וְלֹא לְהוֹצָא,
106 שְׂאֵם נִטְמָא אֶחָד מֵהֶם לֹא נִטְמָא הַשְּׁנִי, וְכֵן אִם הוּזָה עַל אֶחָד מֵהֶם לֹא
107 נִטְהָר הַשְּׁנִי, שֶׁהוּאִיל וְכַעֲת אֵינֶם צָרִיכִים זֶה לְזֶה הֲרִי הֵם כְּשֵׁנִי כְּלִים.